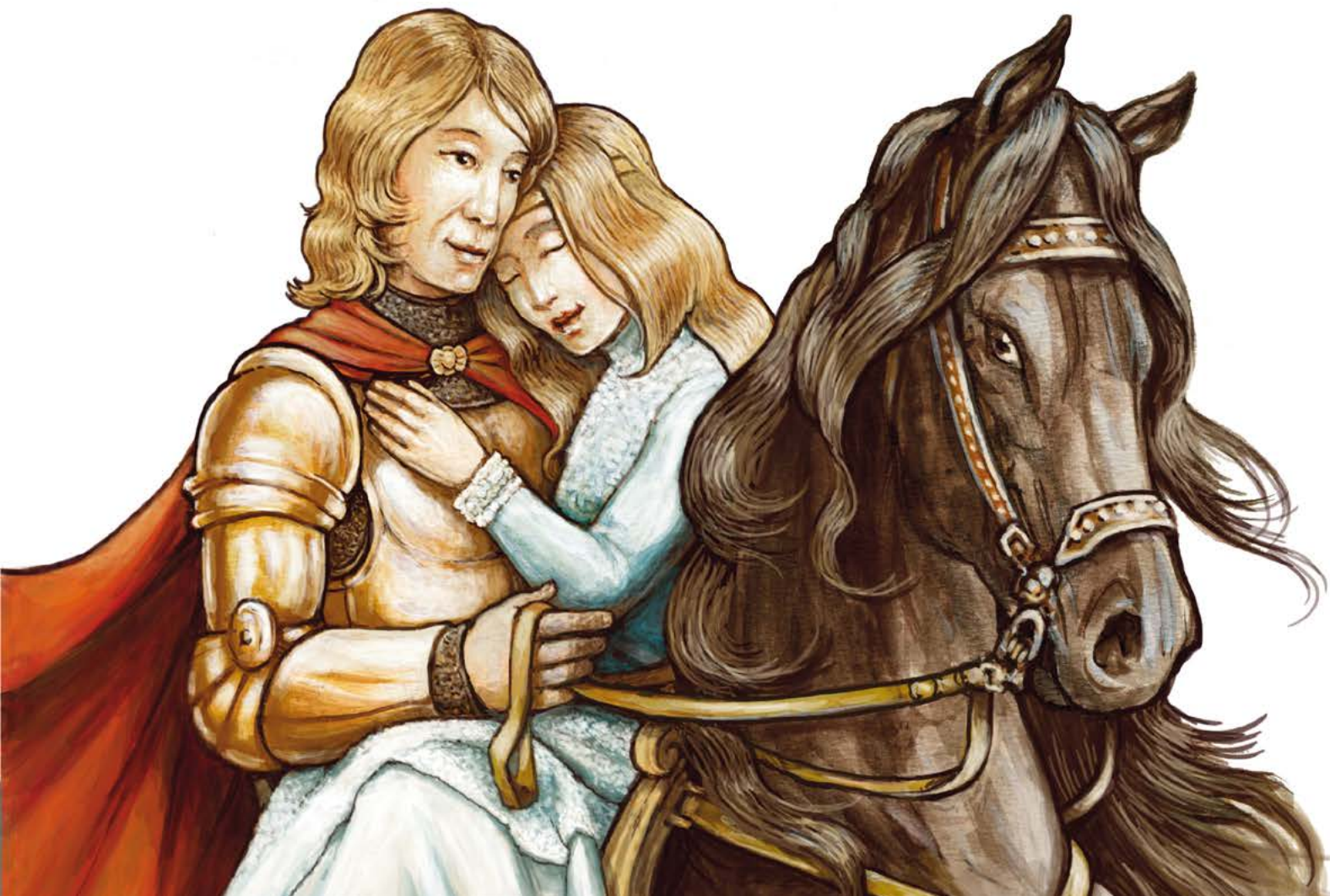

České pohádky

Czech fairy tales

anglicko-české vydání

České pohádky

anglicko-české vydání

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.edika.cz
www.albatrosmedia.cz

Eva Mrázková

České pohádky: anglicko-české vydání – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všetchna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA** a.s.

České pohádky
anglicko-české vydání

Czech fairy tales
English-Czech edition

Edika 2016
Brno

České pohádky - anglicko-české vydání

Převyprávěla: Eva Mrázková

Přeložil: Charles du Parc

Ilustrace: Atila Vörös

Obálka: Pavel Brabec

Odpočívá redaktor: Ondřej Jirásek

Technický redaktor: Jiří Matoušek

Objednávky knih:

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN tištěné verze 978-80-266-1040-3

ISBN e-knihy 978-80-266-1244-5 (1. zveřejnění, 2018)

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou spotřebitelskou cenu.

Vydalo nakladatelství Edika v Brně roku 2016 ve společnosti Albatros Media a.s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4.
Číslo publikace 24487.

© Albatros Media a.s., 2016. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována
a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

Dotisk 1. vydání

ALBATROS MEDIA a.s.

Content

Obsah

Princess Goldilocks (based on a story by K. J. Erben)

10

Zlatovláska (podle K. J. Erbena)

11

Cook, Little Pot, Cook! (based on a story by K. J. Erben)

30

Hrnečku, vař! (podle K. J. Erbena)

31

The Devil and Kate (based on a story by B. Němcová)

38

Čert a Káča (podle B. Němcové)

39

Long, Broad and Sharpeyes (based on a story by K. J. Erben)

54

Dlouhý, Široký a Bystrozraký (podle K. J. Erbena)

55

Pipkin (based on a story by B. Němcová)

78

O Smolíčkovi (podle B. Němcové)

79

Silly Jack (based on a story by B. Němcová)

88

O hloupém Honzovi (podle B. Němcové)

89

Prince Bayaya (based on a story by B. Němcová)

102

Princ Bajaja (podle B. Němcové)

103

The Three Golden Hairs of Old Knowall (based on a story by K. J. Erben) 128

Tři zlaté vlasy děda Vševěda (podle K. J. Erbena) 129

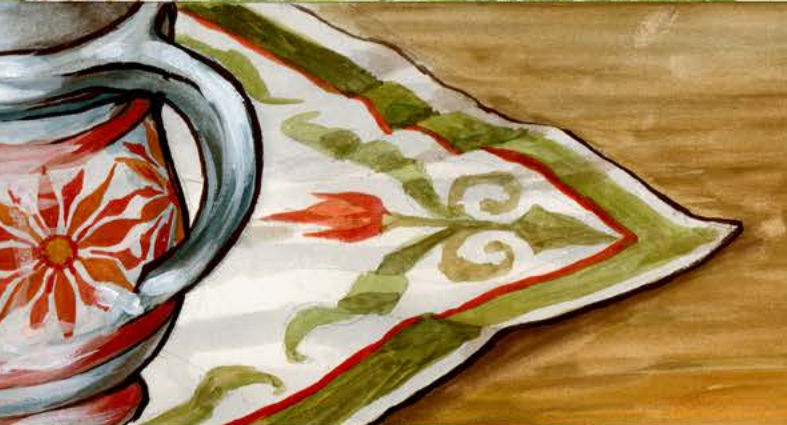
The Snow Girl (based on a story by K. J. Erben) 156

Sněhurka (podle K. J. Erbena) 157

The Seven Ravens (based on a story by B. Němcová) 168

Sedmero krkavců (podle B. Němcové) 169

Princess Goldilocks

There once lived an old king who was all powerful and rich; yet he was not content and wanted more and more.

One day an old woman brought him, in a basket covered with a cloth, an unusual gift.

“What precious thing do you have in your basket?” asked the king impatiently.

“A snake, your majesty.... If you eat it, you will understand the language of all creatures, on the land, in the water and in the air.”

The king was filled with joy that he would be able to do what nobody else in the whole world could. He rewarded the old woman generously and quickly called George, his servant,

“Prepare this fish for my lunch. But you cannot taste even a tiny piece otherwise you will lose your head.”

In the kitchen George thought to himself: “What a strange fish, I have never seen such a fish. It looks like a snake. Surely I would be a bad cook if I didn’t taste what I am serving at the king’s table.” So he put a bit into his mouth and was startled as he heard a strange buzzing:

“Something for us! Something for us.”

George looked around to see who was there, but he saw only flies flying above the fish. In a while he heard a strange hissing voice from outside:

“Where to? Where to?”

Zlatovláška

Žil jeden starý král, mocný a bohatý, a přesto nebyl spokojený a chtěl stále víc.

Jednou mu přinesla babička v košíku přikrytém šátkem neobvyklý dar.

„Co vzácného máš v košíku?“
zeptal se nedočkavě král.

„Hada... Když ho sníš, králi, budeš rozumět řeči všech zvířat na zemi, ve vodě i ve vzduchu.“

Král se zaradoval, že bude umět, co nikdo jiný na světě neumí. Bohatě stařenku odměnil a rychle zavolal sluhu Jiříka:

„Připrav mi tuto rybu k obědu. Ale nesmíš jí ani kousíček ochutnat nebo budeš o hlavu kratší!“

Jiřík v kuchyni přemítal: „To je ale zvláštní ryba, nikdy jsem takovou neviděl. Vždyť vypadá jako had! Byl bych ale špatný kuchař, kdybych neochutnal, co nesu králi na stůl.“ Dal tedy kousek do úst a zarazil se. Uslyšel totiž zvláštní bzučení:

„Nám taky něco! Nám taky něco!“

Jiřík se ohlédl, kde je kdo, ale viděl jen mouchy poletující nad rybou. Za chvíli zvenku uslyšel zvláštní syčivý hlas:

„Kampak? Kampak?“

And other little voices answered:

“To the miller’s barley. To the miller’s barley.”

And there was nobody below, just a gander and a flock of geese.

“Aha, so it’s that kind of fish,” thought George in a flash and he quickly ate another piece.

After lunch the king ordered George to saddle the horses and accompany him for a ride.

“Yo ho, brother, I feel so light, I feel like jumping over mountains!”
George’s horse neighed cheerfully.

“I would jump too, if only the old man was not sitting on me. I jump and he falls off like a sack,” snorted the other horse.

“Let him fall off, so what? Instead of the old guy, you’ll carry the young one!”

The king noticed, that on hearing the horses George smiled and he started to suspect that George had disobeyed his order not to taste the fish.

“Pour me wine,” the king ordered George after their return to the castle.
“But not too much or too little or you will lose your head.”

At that moment two little birds flew in through the window. They were chasing and fighting over three golden hairs, which one of them was holding in his beak,

“Give them to me, they’re mine. I picked them up!”

“But it was me who noticed when they fell out as Goldilocks was combing her hair.”

A tenčí hlásky odpověděly:

„Do mlynářova ječmene. Do mlynářova ječmene.“

Ale dole nebyl nikdo, jen houser a hejno hus.

„Aha, taková je ta ryba,“ dovtípil se Jiřík a rychle ještě kousek snědl.

Po obědě poručil král Jiříkovi, aby osedlal koně a doprovodil ho na vyjížděce.

„Hohó, bratře, mně je tak lehký, že bych chtěl přes hory skákat!“ vesele zařehotal Jiříkův kůň.

„I mně by se skákalo, jenom kdyby na mně neseděl ten starý. Skočím a on spadne na zem jak pytel,“ zaržál druhý kůň.

„Ať spadne, co z toho? Místo starého budeš nosit mladého!“

Král si všiml, že se Jiřík po rozmluvě koňů usmál a začal ho podezřívát, že porušil jeho zákaz ochutnat rybu.

„Nalij mi víno,“ poručil král Jiříkovi po návratu na zámek.

„Ale tvá hlava za to, jestli nedoliješ nebo přeliješ!“

Vtom oknem vlétli dva ptáčci. Honili se a tahali o tři zlaté vlasy, které držel jeden z nich v zobáčku:

„Dej mi je, jsou moje. Já je zdvihl!“

„Ale to já jsem si všiml, jak Zlatovlásce upadly při česání!“

While bickering, the birds dropped one golden hair and it fell on the floor with a tinkle. George looked round and spilled the wine.

“You disobeyed my order, George. The executioner should take you away. But I will show you mercy, if you find Princess Goldilocks and bring her here to become my wife.”

What was George supposed to do? He saddled a horse and went to look for Goldilocks. He asked about her everywhere but nobody had heard of her.

After travelling for a long time, a weary George wanted to have a rest by a fire, which some shepherds had left on the edge of a dark forest. Suddenly he heard a lot of desperate voices:

“George, help us, or we will all get burnt to death here.”

Při hašteření upadl ptáčkům jeden zlatý vlas na zem, až to zazvonilo. Jiřík se ohlédl a přelil.

„Porušil jsi můj zákaz, Jiříku! Měl by tě odvést kat. Dám ti ale milost, pokud najdeš Zlatovlásku a přivedeš mi ji za manželku.“

Co měl Jiřík dělat? Osedlal koně a jel hledat Zlatovlásku. Všude se na ni ptal, ale nikdo o ní neslyšel.

Unavený Jiřík si chtěl po dlouhé cestě odpočinout u ohničku, který zbyl po pasáccích na okraji černého lesa. Vtom uslyšel plno naléhavých hlásků:

„Jiříku, pomoz nám, jinak zde všichni uhoříme.“

Only then did George notice that the flames were spreading towards a dried out bush under which there was a big anthill. He quickly put out the flames which were threatening the ants. The grateful ants promised that they would help him whenever he needed it.

While wandering through the dark forest George again heard some crying:

“George, we are begging you to feed us. We are too weak and we can’t fly yet.”

From a nest on a tall fir tree some young ravens who had lost their parents were crying out to him. George didn’t hesitate for a moment and fed the abandoned little birds. The chicks, now safe, also promised to help him if he ever needed it.

The journey brought George to the sea. On the shore two old fishermen were fighting over a net with a golden fish:

“This fish is mine. Without my net we would never have caught it.”

“No, no, the fish is mine. The boat belongs to me and the catch as well.”

“I will decide for you,” offered George. “Sell me the fish and divide the money fairly.”

The fishermen agreed when they saw the rich payoff. Their only surprise was that George threw the golden fish back into the sea.

“Wherever you are, George, remember me,” the golden fish called out to George. “I’ll be happy to help you.”

George then started talking to the fishermen and complained to them that he couldn’t find a girl with golden hair, who his king wanted to marry.

“That must be Princess Goldilocks, the youngest daughter of the king from the crystal palace on the island. The king has twelve daughters, but only one

Jiřík si teprve teď všiml, že se plamínky rozšířily do blízkosti suchého keře, pod kterým bylo velké mraveniště. Rychle uhasil plameny ohrožující mravence. Vděční mravenci slíbili, že mu pomohou, kdykoli bude potřebovat.

Jiřík při dalším putování černým lesem znovu uslyšel volání:

„Jiříku, moc tě prosíme, nakrm nás. Jsme příliš slabí a ještě neumíme létat.“

Z hnízda na vysoké jedli úpěnlivě volali mladí krkavci, kteří přišli o rodiče. Jiřík ani na chvíli nezaváhal a opuštěné ptáčky nakrmil. Také zachráněná ptáčata mu přislíbila pomoc, když bude potřebovat.

Cesta Jiříka dovedla až k moři. Na břehu se přetahovali dva staří rybáři o síť se zlatou rybkou:

„Ta ryba je moje! Bez mé sítě bychom ji nechytili.“

„Ne, ne, ryba je moje. Lodka patří mně a úlovek také.“

„Já vás rozsoudím,“ nabídl se Jiřík. „Prodejte mi tu rybu a peníze si spravedlivě rozdělte.“

Rybáři souhlasili, když viděli bohatou odměnu. Jenom se podivili, že Jiřík hodil zlatou rybkou zpět do moře.

„Ať budeš kdekoli, Jiříku, vzpomeň si na mne, ráda ti pomohu,“ volala za Jiříkem zlatá rybka.

Jiřík se dal potom s rybáři do řeči a posteskl si, že nikde nemůže najít dívku se zlatými vlasy, se kterou se chce oženit jeho král.

„To bude určitě princezna Zlatovláska, nejmladší dcera krále z křišťálového zámku na ostrově. Král má dvanáct dcer, ale jenom jedna

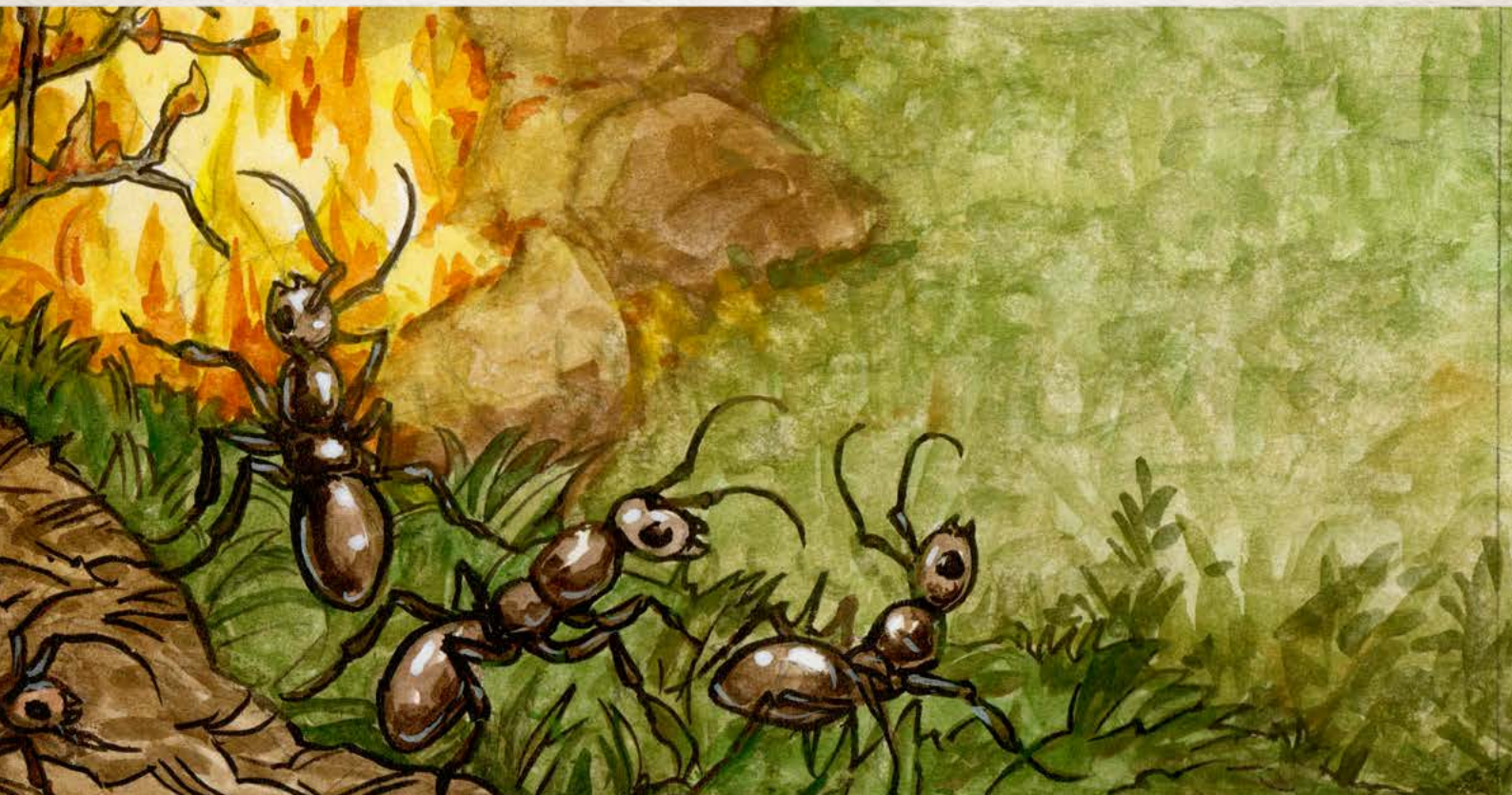
of them has golden hair. Every morning you can see the glow in the sky and on the sea. That's when our Princess Goldilocks combs her beautiful hair. In return for settling our argument, we will take you to the island."

The king of the island welcomed George warmly and listened to his request that he give his permission for Princess Goldilocks to marry George's king. The king promised that Goldilocks would marry George's master, as long as George carried out, over the course of three days, three tasks given to him by the king.

The next morning, George was told the first task:

"Goldilocks had a string of precious pearls. Once, while she was playing, the string broke and the beads scattered all over the meadow. By evening, George, gather the pearls and make sure that there is not one missing."

The meadow was huge and the grass tall. It was already close to noon and George had failed to find even a single bead. The desperate George remembered the ants. They would definitely be handier at searching for the pearls.

má zlaté vlasy. Každé ráno můžeš vidět záři na nebi i na moři. To si naše princezna Zlatovláska rozčesává své překrásné vlasy. Za to, že jsi nás usmířil, Jiříku, tě rádi odvezeme na ostrov.“

Král ostrova Jiříka vlídně přivítal a vyslechl žádost, aby dal Zlatovlásku jeho králi za ženu. Král přislíbil, že se Zlatovláska provdá za Jiříkova pána, pokud Jiřík v průběhu tří dnů splní tři úkoly, které mu uloží.

Následujícího rána si Jiřík vyslechl zadání prvního úkolu:

„Zlatovláska měla šňůru drahých perel. Jednou se jí při hře šňůra roztrhla a perly se rozkutálely po celé louce. Do večera perly posbírej, Jiříku. A dávej pozor, aby ani jedna nechyběla.“

Louka byla preveliká a tráva převysoká. Blížilo se poledne a Jiříkovi se zatím nepodařilo najít ani jedinou perličku. Zoufalý Jiřík si vzpomněl na mravence. Ti by byli při hledání perel určitě šikovnější.

“But we are here and we will help you!”

The little black bodies swarmed among the high grass and there was soon a pile of pearls in front of George. George sat on the bank and threaded one pearl after another. Before evening he gave the necklace to the king.

“Indeed, not one is missing,” the king said in surprise. “But tomorrow I will give you a more difficult task.”

So the next morning he explained the second challenge to George:

“Princess Goldilocks lost, while swimming in the sea, a gold ring. Find it, otherwise you will not take the Princess away with you.”

George walked sadly along the seashore. The sea was so broad and deep. So where was he to start looking for the ring? Then he remembered the golden fish, who might be able to help him.

Suddenly something flashed beneath the surface and there was the golden fish:

“I’m here to help you. Wait a minute and I’ll find the ring.”

„Však jsme tady a pomůžeme ti!“

Černá tělíčka se hemžila ve vysoké trávě a za chvíli byla před Jiříkem hromádka perel. Jiřík si sedl na mez a jednu perlu po druhé navlékal na šňůrku. Před večerem předal náhrdelník králi.

„Skutečně, ani jedna nechybí,“ divil se král. „Ale zítra ti dám těžší úkol.“

Ráno tedy vysvětlil Jiříkovi druhé zadání:

„Zlatovláska ztratila při koupání v moři zlatý prsten. Najdi ho, jinak si princeznu s sebou neodvedeš.“

Jiřík chodil nešťastně po mořském břehu. Moře bylo tak široké a hluboké! Kde má začít prstýnek hledat? Vzpomněl si na zlatou rybku, ta by mu mohla pomoci.

Vtom se pod hladinou něco zablesklo a ozvala se zlatá rybka:

„Vždyť jsem tady, abych ti pomohla! Počkej chvílku, prsten najdu.“

And it did as it had said it would. In a moment it surfaced with the golden ring in its mouth. The king was even more surprised that George had also fulfilled the second task.

The next morning the most difficult task was waiting for George. He had to find two wells, one with the water of life, the other with the water of death and bring both to the king. George had no idea where to look for the wells. So he wandered aimlessly about the countryside until he came to a dark forest. He remembered feeding the hungry birds there. Suddenly there was some rustling overhead and the ravens were there.

“George, what do you need? We’ll help you. Look how we’ve grown, we are not small any more.”

“I have to find the waters of life and death, and have no idea where to look for them.”

But the Ravens knew where to go for the waters. Soon they brought in their little beaks vials with the waters of life and death. George took both the vials, thanked them warmly and rushed to the crystal castle. Along the way, he tried out the effects of the precious waters. A little fly caught in a spider’s web asked George for help. He quickly sprinkled the water of death over the spider and the water of life over the half-dead fly. The spider immediately fell to the ground dead whilst the fly miraculously revived. It thanked George for saving its life and promised to help him, if he was ever in a tight spot.

The king of the island was surprised that George had succeeded in fulfilling the last task. He said that Goldilocks could marry the king of his country, but he must pick her out from his twelve daughters. He led George to the ceremonial hall where sat behind a large table were his beautiful daughters. A long white veil covered the hair of each princess so that not even a single lock could be seen.

A jak řekla, tak udělala. Za okamžik se vynořila a v hubičce měla zlatý prsten. Král se podivil ještě víc, že Jiřík splnil také druhý úkol.

Další ráno na Jiříka čekal nejtěžší úkol. Měl najít dvě studny, jednu s živou vodou, druhou s mrtvou vodou, a přinést živou i mrtvou vodu králi. Jiřík netušil, kde studny hledat. Bloudil tedy nazdařbůh krajinou, až dorazil do černého lesa. Vzpomněl si, jak tam krmil hladová ptáčka. Najednou mu něco zašustilo nad hlavou a krkavci byli tu!

„Jiříku, co potřebuješ? My ti pomůžeme. Podívej se, jak jsme vyrostli, už nejsme malí!“

„Mám přinést živou a mrtvou vodu, a vůbec nevím, kde ji hledat.“

Ale krkavci věděli, kam se pro vodu vydat. Brzy v zobáčcích přinesli nádobky s živou a mrtvou vodou. Jiřík s vřelými díky převzal obě nádobky a spěchal do křišťálového zámku. Po cestě hned vyzkoušel účinek vzácných vod. Jiříka naléhavě žádala o pomoc muška uvízlá v pavoučích sítích. Jiřík rychle pokropil pavouka mrtvou vodou a pak polomrtvou mušku živou vodou. Pavouk ihned padnul jak podřátý, naopak muška zázračně ožila. Děkovala Jiříkovi za záchranu života a přislíbila mu pomoc, pokud někdy bude v úzkých.

Ostrovní král byl překvapen, že Jiřík uspěl i při plnění posledního úkolu. Řekl Jiříkovi, že Zlatovlásku provdá za krále z jeho země, musí si ji však vybrat mezi jeho dvanácti dcerami. Doprovodil Jiříka do slavnostního sálu, kde za velkým stolem seděly jeho krásné dcery. Dlouhý bílý závoj zakrýval vlasy všech princezen tak, že pod ním nebylo vidět ani vlásku.

“These are my daughters, you should choose Princess Goldilocks from among them,” the king said. “If you guess which one is Goldilocks, you can take her with you straight away. If you get it wrong, my daughter’s destiny is not with you and you will leave without her.”

George walked slowly around the girls and looked at them carefully. He was baffled, because the sisters resembled each other just like peas in a pod. Fortunately, a little fly buzzed in his ear,

“Bzz, bzz, George, I’m here! Go around the table and I’ll tell you which one is Princess Goldilocks.”

George watched the fly intently and when it circled over the head of one of the princesses he exclaimed:

“This daughter give me for my king.”

“You’ve got it right, George.”

The Princess got up and took off her white veil. Her golden hair brightened up the whole room and George gazed upon her beauty.

The king prepared Goldilocks’ dowry and sent her with George on the journey to her bridegroom. George sadly said goodbye to Goldilocks, before bringing her to the old king. Princess Goldilocks also had tears in her eyes. But the old king’s eyes sparkled with joy as he looked at his beautiful bride.

But for George the old king had prepared an ugly welcome – an executioner with his axe! After the execution Princess Goldilocks asked the king to give her the body of his dead servant. The tearful Princess put the severed head to the body and sprinkled both of them with the water of death. The head immediately became attached to the body. Then Goldilocks sprinkled

„Tohle jsou mé dcery, můžeš si mezi nimi vybrat Zlatovlásku,“ řekl král. „Pokud uhodneš, která z nich je Zlatovláška, můžeš ji hned s sebou odvést. Když se spleteš, pak ti není moje dcera souzena a odejdeš bez ní.“

Jiřík pomalu procházel kolem dívek a prohlížel si je. Byl bezradný, protože sestry se podobaly jedna druhé jak vejce vejci. Naštěstí mu do ucha zabzučela muška:

„Bzz, bzz, Jiříku, tady jsem! Jdi okolo stolu, já ti povím, která je Zlatovláška.“

Jiřík napjatě sledoval mušku a až zakroužila nad hlavou jedné z princezen, vykřikl:

„Tuto dceru mi dej pro mého krále.“

„Uhodl jsi, Jiříku.“

Princezna vstala a sundala si bílý závoj. Její zlaté vlasy prozářily celý sál, až Jiříkovi oči přecházely tou krásou.

Král připravil pro Zlatovlásku věno a poslal ji s Jiříkem na cestu za jejím ženichem. Jiřík se smutně loučil se Zlatovláskou, než ji doprovodil ke starému králi. Také Zlatovláška měla slzy v očích. Zato starému králi jiskřily oči radostí, když si prohlížel nádhernou nevěstu.

A Jiříkovi připravil starý král nepěkné přivítání – kata s popravčí sekerou! Po popravě požádala Zlatovláška krále, aby jí daroval tělo mrtvého služebníka. Uplakaná princezna přiložila uťatou hlavu k tělu a obojí pokropila mrtvou vodou. Hlava ihned přirostla k tělu. Potom Zlatovláška pokropila

George's body with the water of life. George leapt to his feet and was younger and more handsome than ever.

When the old king saw what a few drops of the water of life had brought about, he ordered the executioner to behead him and then sprinkle him with the water. He wanted to be as young and handsome as George. They cut off the king's head and sprinkled it with the water of life but the head would not grow back together. When the servants ran out of the water of life, they grabbed the water of death. Although the head quickly grew back to the body, there was not a drop of the water of life left, so the king could not be brought back to life.

No one grieved much for the old king. The people soon chose a new king. It was George and guess who became his queen?